

ဓမ္မခန္ဓာ (၂၈) “ဆင့်ပြန်ချက်” (အလ် ကဆွာဆ်)
ဉာဏ်စဉ်ကိန်းပေးမှု အမှတ်စဉ်- ၄၇။ သုတ်ဒေသနာ- ၈၈ ပါ။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့် -၁၁-

၁။ ☆ ၇၇၆	طسم ﴿
	တုဂ၊ ဆင်၊ မင်-၇၉
၂။	تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿
	ဤသည် ရှင်းလင်းထင်ရှားသော ကျမ်းတော်၏ သုတ်ဒေသနာတော်များ ဖြစ်၏။
၃။	تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿
	ယုံကြည်သူ လူမျိုးအတွက်ငှာ ဝါသည် သင့်ထံသို့ မူဆာနှင့် ဖာရိုးတို့၏ သတင်းချက်မှ အမှန်သစ္စာဖြင့် ရွတ်ဖတ်စေပြီ။
၄။	إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ مِنْهُ مِثْقَالَ ظَنْفِيرٍ ﴿
	ဖာရိုးသည် တိုင်းပြည်တွင်း အထွင်အထိပ်ဘွဲ့ကို ခံယူ၍၊ အရပ်သားများကို ဂိုဏ်းများဖွဲ့ရန် စီစဉ်လျက် သူတို့မှ တစ်စုအား သူတို့၏ သားယောက်ျားများကို သုတ်သင်ကာ အမျိုးသမီးများကိုသာ အသက်ဆက်ခွင့်ပြု အားနည်းချိနဲ့စေ၏။ သူသည်ကား အဖျက်ကောင်တို့မှ ဖြစ်၏။
၅။	وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿
	ဝါသည် မြေကမ္ဘာ၌ ချိနဲ့ရန်ပြုခံရသော သူတို့အား မျက်နှာသာပေးလို၏။ သူတို့အား ရှေ့ဆောင်များအဖြစ် စီစဉ်ပေး၏။ အမွေဆက်ခံသူများအဖြစ် စီစဉ်ပေး၏။
၆။	وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿
	သူတို့အတွက် မြေကမ္ဘာ၌ ထူထောင်ပေး၏။ ဖာရိုးမင်း၊ ဟာမံနှင့် ၎င်းတို့၏ တပ်အင်အား ပြသမှုအား- သတိပေးချက်ပင် ဖြစ်စေ၏။
၇။	وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿
	မူဆာ၏ မိခင်ထံသို့ ဝါအရှင်က အာရုံဖြစ်စေသည်မှာ “သူ့အား နို့ချိုတိုက်ကျွေးလော့၊ သူ့အတွက် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရသော် မြစ်ထဲ၌ ခင်းကျင်းလော့၊ မကြောက်ရွံ့နှင့် စိတ်မပူနှင့် ဝါသည် သူ့အား သင့်ထံသို့ ပြန်ပို့တော်မူမည်။ သူ့အား ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များအနက်မှ စီစဉ်တော်မူမည်” ဟု ဖြစ်၏။
၈။	فَأَلْقَاهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ﴿

(၇၉၃) “ဆိုင်းနိုင်တောင်မှ မူဆာအား ချမှတ်ပေးသော ကျမ်းတော်ကဲ့သို့” ၂၆:၁။

	<p>ဖာရီး မင်းဆက်သည် သူတို့အတွက် စည်းပေါက်သူဖြစ်လာမည့်၊ သောကပေးမည့် သူ့အား ကောက်ယူမွေးစား၏။ ကေနပ်ပင် ဖာရီး၊ ဟာမံနှင့် ၎င်းတို့၏ စစ်တပ်သည် အမြဲပင် အမှားကျူးလွန်သူများ ဖြစ်၏။</p>
၉။	<p>وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ❖</p> <p>ဖာရီး၏ အမျိုးသမီးက “ကျွန်ုပ်နှင့် သင့်အတွက် မျက်လုံး တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု ဖြစ်၏။ သူ့အား မသတ်ပါနှင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် အကျိုးရှိနိုင်၊ သို့မဟုတ် သူ့အား ရင်သွေးဟု ယူမှတ်နိုင်ရာ၏။” ဟု ဆို၏။ သူတို့သည်ကား သတိမမူနိုင်ကြချေ။</p>
၁၀။	<p>وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا إِنْ كَادَتْ لِتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ❖</p> <p>မူဆာမိခင်၏ စိတ်ကို အားတင်းထားရ၍ ပေါက်ကွဲ လှမတတ် ဖြစ်သွား၏။ ငါသည် သူမအား ယုံကြည်သူများ အနက်မှ ဖြစ်စေရန် သူမ၏ စိတ်နှလုံးကို တက်ကြွစေတော်မူ၏။</p>
၁၁။	<p>وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيه فَبِصُرْتُ بِهِ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ❖</p> <p>မူဆာ ၏ သူမက သူ့အစ်မအား “သူ့အကြောင်း ပေါ်ပြန်ရန်ပြုလော့” ဟု ဆို၏။ သူမသည် ခပ်ကင်းကင်းမှ မြင်နေ၏။ သူတို့ သတိမမူမိကြချေ။</p>
၁၂။	<p>وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ❖</p> <p>ငါသည် ရှေ့အလျှင်က သူ့အတွက် နို့တိုက်မိခင် တရားဝင်မရှိစေချေ။ သို့ဖြင့် သူမက “သူ့အား ထိန်းကျောင်းမည့် အိမ်မှ အိမ်သားများကို သူ့အတွက် သင်တို့အား ညွှန်ပြပေးရမည်လော၊ သူတို့သည် သူ့အား စိတ်ထားဖြူစင်သူများ ဖြစ်လိမ့် မည်” ဟု ဆို၏။</p>
၁၃။	<p>فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِنَعْلَمَ أَنَّ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلِكَيْنَ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ❖</p> <p>သို့ဖြင့် ငါသည် သူမအား သောကကင်း၍ မျက်လုံး တည်ငြိမ်အေးချမ်းစေအံ့ငှာ သူ့မိခင်ထံ သူ့ကို ပြန်ပို့ပေး၏။ ပရမတ် ဘုရားရှင်၏ ကတိတော်သည် သစ္စာတရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိစေအံ့ငှာလည်း ဖြစ်၏။ သို့သော် သူတို့မှ အများစုသည် အသိရှိကြသည် မဟုတ်ပေ။</p>
၁၄။	<p>وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ❖</p> <p>သို့ဖြင့် သူသည် ပုံစံကျ အရွယ်ရောက် ရင့်ကျက်သောအခါ၊ ငါသည် သူ့အား ဓမ္မသတ်နှင့် အသိပညာကို ချီးမြှင့် တော်မူ၏။ ဤနည်းဖြင့် သုမင်္ဂလာပြုသူတို့အား အစားပေးတော်မူ၏။</p>
၁၅။	<p>وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ❖</p> <p>အရပ်သားများ မေ့လျော့နေချိန်၌ သူသည် မြို့တွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့၍၊ ထို၌ လူနှစ်ဦး အချင်းချင်းသတ်ဖြတ်နေသည်ကို သူ တွေ့ရ၏။ သူ့ဂိုဏ်းမှ တစ်ဦး၊ သူ့အား စည်းပေါက်သူဘက်မှ တစ်ဦး ဖြစ်၏။ သူ့ဂိုဏ်းမှ ဖြစ်သူက သူ့ကို စည်းပေါက်သူ ဘက်အား ဆန့်ကျင်ရန် သူ့ထံ အော်ဟစ် အသနားခံ၏။ မူဆာသည် သူ့အား တွန်းပစ်ကာ ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်၍။^{၇၉၄}</p>

(၇၉၄) ဤသုတ်တော်ပါ၊ စကားလုံး **عَلَيْهِ** ကသော အာလိုင်ဟ်ကို ဆရာတော်အများစုက သူ့အား သတ်ခဲ့သည်ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုသို့ပြန်ဆိုမှုမှာ သမ္မကျမ်းစာ ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၂:၁၂ အား ကိုးကားမှီငြမ်းရာမှာ ထွက်လာသော မှားယွင်း ပြန်ဆိုမှုပင် ဖြစ်သည်။ **قَضَى** ကသောဟ်၏ အနက်မှာ သတ်ဖြတ်သည်ဟု လုံးဝ ပြန်ဆို၍ မရသည့်အပြင် သေသွားစေရန် အဆုံးသတ်စီရင်သည်ဟုလည်း မရချေ။ ကိစ္စရပ် တစ်ခု အား နောက်ဆုံးအတည်ပြု ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ (၃၃:၃၅)။ ကျမ်းတော်၏ မည်သည့်နေရာတွင်မှ **قَضَى** ကသောဟ် ကို သတ်ပစ် သည်ဟု ပြောဆိုခြင်း မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်က ဆိုလိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဆာသည် ရန်ဖြစ်နေသူ နှစ်ဦးကို လှည့်ပစ် (တွန်းပစ်)၍ ရန်ပွဲ

	<p>“ဤသည် မကောင်းဆိုးဝါးတို့၏ အကျင့်အကြံကြောင့် ဖြစ်၏။ ဧကန်ပင် ၎င်းသည် စည်းဝါတ်သူ ရှင်းလင်းစွာ လွဲမှားစေသူ ဖြစ်၏။” ဟု ပြော၏။</p>
၁၆။	<p>قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿</p> <p>သူက “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ တပည့်တော်သည် မိမိ၏ စရိုက်ကို အဝိဇ္ဇာသင့်ခဲ့မိပြီ၊ တပည့်တော်အား လွတ်ငြိမ်းစေပါ။” ဟု ဆုတောင်း၏။ သို့ဖြင့် သူ့အား လွတ်ငြိမ်းစေခဲ့၏။ အရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။</p>
၁၇။	<p>قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿</p> <p>သူက “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်အား ဂုဏ်ပေးတော်မူပါ။ တပည့်တော်သည် ရာဇဝတ်ကောင်တို့အား ကျောထောက်နောက်ခံပြုသူ မဟုတ်ပါ။” ဟု ဆုတောင်း၏။</p>
၁၈။	<p>فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿</p> <p>နံနက်စတင် မြို့တွင်း၌ အကြောက်ဖြင့် တင်းကျပ်ထားပြီး၊^{၇၉၅} မနေ့က သူ့ထံမှ အကူအညီ တောင်းသောသူ တစ်ဦးက သူ့အား အသနားခံ၏။ မူဆာက သူ့အား “သင်သည်ကား ရှင်းလင်းစွာ တိမ်းပါးနေသူပင်၊” ဟု ဆို၏။</p>
၁၉။	<p>فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبِطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿</p> <p>သူသည် သူတို့ စည်းဝါတ်သူနှစ်ယောက်အား ကိုင်တွယ်လိုသောအခါ ထိုတစ်ဦးက “အို မူဆာ၊ အသင်သည် မနေ့က စိတ်ဉာဉ်တစ်ခုအား တိုက်ခိုက်ခဲ့ သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်အား တိုက်ခိုက်လိုသလော၊ သင်သည် တိုင်းပြည်၌ ပုန်ကန်သူသာ ဖြစ်လို ပုံရ၏။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူတို့၏ အထဲမှ ဖြစ်လိုပုံမရချေ။” ဟု ဆို၏။</p>
၂၀။	<p>وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿</p> <p>ထိုအခါ မြို့အစွန်မှ လူတစ်ယောက်က လုံးပန်း၍ ရောက်လာလျက် “အို မူဆာ၊ အကြံပေးတို့က သင့်အား တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ရန် ညွှန်ကြားနေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထွက်ပြေးလော့၊ ကျွန်ုပ်သည်ကား သင့်အား စိတ်ထားဖြူစင်သူများမှ ဖြစ်၏။” ဟု ဆို၏။</p>
၂၁။	<p>فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿</p> <p>သူသည် ထိုမှ ထွက်ခွာလာလျက်၊ အကြောက်နှင့် တင်းကျပ်ခံနေရ၍ “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်အား မိုက်ကြေးခွဲနေသော လူမျိုးမှ လွတ်မြောက်စေတော်မူပါ။” ဟု ဆုတောင်း၏။</p>
၂၂။	<p>وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿</p> <p>ထို့နောက် မိဒီယံဘက်သို့ သူ့မျက်နှာကို ဦးတည်လျက် “ကံကြမ္မာရှင်သည် ကျွန်ုပ်အား ပုံစံချပြီး လမ်းစဉ်ကို ညွှန်နိုင်</p>

ရပ်စဲသွားရန် အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်သည်ဟုသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ မျှမျှတတ ဆုံးဖြတ်ပေးခြင်းသည်ပင် ဥပဒေ၏ အကာအကွယ် ခဲ့နေသော ဂျူးလူမျိုးတစ်ဦးကို ကာကွယ်ပေးမိသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရ၍ သူ့အား ဖာရိုးမင်းနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့က အပြစ်တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ ဤသည် မကောင်းဆိုးဝါးတို့၏ အကျင့်အကြံဖြစ်၏။ ----- ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဆာ၏ လုပ်ဆောင်ချက်အား ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ တဖက်သတ် မတရား လုပ်ဆောင်နေသော ဖာရိုး၏လူအား ကိုယ်တော်မူဆာက ပြောသော စကားသာ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လွဲမှားနေသူများ၏ အကြား၌ ပါဝင်၍ အမှန်တရားအား လုပ်ခဲ့သည်ကိုပင် အပြစ်တစ်ခုဟု သတ်မှတ်ခံရခြင်း ဖြစ်၏။

(၇၉၅) **يَتَرَقَّبُ** ယတရဂတ္တဘ် ဆိုသည်မှာ သတိဝီရိယဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဤအခြေအနေသည် လူမျိုးရေး အဓိက ရုန်း ဖြစ်သွားသော အခြေအနေ ဖြစ်သောကြောင့် တပ်လုန့်ထားသကဲ့သို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ စောင့်ကြည့်နေသည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။

	ရာ၏”ဟု ဆို၏။
၂၃။ ဆိုးများကို ရေထိုင်သည်	<p>وَلَمَّا وَرَدَ مَاءٌ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدَرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾</p> <p>မီဒီယံ ရေပိုင်နက်သို့ ဆိုက်မြိုက်သော် ထိုမှ လူ့ အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခု ရေချနေသည်ကို သူတွေ့ရ၏။ ထိုသူများအပြင် နောက်ဖယ် ခံနေရသော အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကို တွေ့ရ၍၊ သူက “သင်မတို့ မည်သို့ တင်ပြစရာရှိသနည်း၊”ဟု မေးသော်၊ သူမတို့က “သိုးထိန်းများနှင့် ရင်ဘောင်မတန်းနိုင်သရွေ့ ကျွန်ုပ်တို့ ရေမတိုက်နိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖခင်မှာလည်း အိုမင်းကြီးရင့်လှပါပြီ”ဟု ဆို၏။</p>
၂၄။	<p>فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾</p> <p>သူသည် သူမတို့အတွက် ရေတိုက်ပေးလိုက်၏။ တဖန် သူသည် အရိပ်ရှိရာသို့ လှည့်ထွက်ခဲ့ပြီး “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ တပည့်တော်သည် တပည့်တော်အား အရှင် ချမှတ်ပေးမှု ကောင်းခြင်းများမှ အဘယ့်ကြောင့် ချို့တဲ့နေပါနည်း”ဟု ဆုတောင်း၏။</p>
၂၅။ ၁၈၆	<p>فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾</p> <p>သူတို့မှ တစ်ဦးက မရဲတရဲဖြင့် လမ်းလျှောက် ရောက်လာ၍ “သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ရေတိုက်ပေးသော အကျိုးဆုလဒ်ကို ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က အစားပေးရန် သင့်အား ဝိတ်ခေါ်ပါ၏”ဟု ဆို၍။ သူ့ထံသို့ ရောက်လာစဉ် သူက သူ့နောက်ကြောင်း ဖော်ပြချက်ကို ဖော်ပြ၏။ ထိုအခါ သူက “အသင် မကြောက်ရွံ့နှင့်၊ သင်သည် မိုက်ကြေးခွဲနေသော လူမျိုးမှ လွတ်မြောက်လာလေပြီ”ဟု ဆို၏။</p>
၂၆။	<p>قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾</p> <p>သူတို့မှ တစ်ဦးက “အို အဖေ သူ့အား အခစားခန့်ပါ။ သူသည် ယုံကြည်စိတ်ချရသော အစွမ်းရှိသူ အကောင်းဆုံးအခစား ဖြစ်နိုင်၏”ဟု ဆို၏။</p>
၂၇။ အစိုးအို* ၈ နှစ်	<p>قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ وَإِنِّي هَاتِيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾</p> <p>သူက “သင်သည် ကျွန်ုပ်ထံတွင် ပရိဝုသ် ရှစ်ကြိမ်ထိ* အခစားလုပ်သော် ကျွန်ုပ်၏ ဤသမီးနှစ်ဦးမှ တစ်ဦးကို သင် သိမ်းဆည်းစေရန် ကျွန်ုပ် လိုလား၏။ ဆယ်ကြိမ်ထိ အပြည့်ဖြစ်လိုလျှင် သင့်သဘောသာ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် သင့်အား မကွဲလွဲစေလိုပါ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်အား ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူတို့မှ ဖြစ်ကြောင်း သင် တွေ့ရလတ္တံ့”ဟု ဆို၏။^{၇၆}</p>
၂၈။	<p>قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾</p> <p>သူက “ဤသည် ကျွန်ုပ်၏ကြား သင်၏ကြားမှ သတ်မှတ်ကာလများ ဖြစ်၏။ ၎င်းအား ကျွန်ုပ် ပြီးဆုံးသော် ကျွန်ုပ်အား စည်းမဖောက်ပါနှင့်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြောစကားများ၌ ကိုးစားထိုက်သည့် အရှင် ဖြစ်၏”ဟု ဆို၏။</p>

(၇၉၆) **حَجَجٍ ثَمَانِي** ဆမာနီယာ ဟိဂျာရင် ပရိဝုသ် ရှစ်ကြိမ် ဆိုသည်မှာ တစ်နှစ်လျှင် ဟာရီ (ပရိဝုသ်) တစ်ကြိမ်နှုန်းဖြင့် ရှစ်နှစ်ဟု ဆရာတော်ကြီးများက ဘာသာ ပြန်ဆိုကြပေသည်။ အစ္စလာမ်သာသာနာ ပေါ်ပေါက်လာမှသာလျှင် ဟာရီ ဆိုသည်မှာ ရှိလာခြင်း မဟုတ်ချေ။ ရှေးယခင် သာသနာများတွင်လည်း ပရိဝုသ်ပြု (အပြစ်များ သန့်စင်စေခြင်း) စလေ့မှာ ရှိနေပြီးသား ဖြစ်ကြောင်း ဤသုတ်တော်က အတိအကျ ပြဆိုပေသည်။ အစ္စလာမ်သာသနာက အချို့သော စည်းကမ်းများကို ပြုပြင်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ၂:၁၅၈၊ ၁၆၃၊ ၁၉၆၊ ၂၀၀ တို့တွင် ကြည့်ပါ။

၂၉၈။	<p>فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ لَأَجَلٍ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩٨﴾</p> <p>မူဆာသည် သတ်မှတ်ကာလအား ပြီးဆုံးသော အခါ၊ သူ့ဝိုင်းသားများနှင့် ခရီးထွက်ခဲ့၍၊ တောင်နံဘေး၌ မီးကို သတိထားမိ၏။ သူက သူ့ဝိုင်းသားတို့အား “စောင့်နေကြလော့၊ ကျွန်ုပ်သည် မီးကို တွေ့ရ၏။ သင်တို့အတွက် သတင်းတစ်ခု သို့မဟုတ် သင်တို့ မီးလှုံနိုင်အံ့မှာ တောက်နေသော မီးကျိုးခဲ တစ်ခုကို ယူပေးနိုင်ရ၏။” ဟု ပြော၏။</p>
၂၉၉။	<p>فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩٩﴾</p> <p>ထိုနေရာသို့ ရောက်လာသောအခါ၊ သူ့အား ချိုင့်ဝှမ်းဒေသ၏ ညာဘက်၊ အပင်၏ ကျက်သရေရှိသော အကိုင်းဘက်မှ ဆင့်ဆိုသည်မှာ^{၇၉၇} “အို မူဆာ၊ ဤသည် လောကဝပ်သိမ်း၏ ကံကြမ္မာရှင်ဖြစ်သော ပရမတ်ဘုရားရှင် ၎င်း ဖြစ်တော်မူ၏-</p>
၃၀၀။	<p>وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رآهَا تهتت كأنها جأنٌ ولىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ ﴿٣٠٠﴾</p> <p>သင်၏ လက်ထောက်အား ခင်းကျင်းလော့” ဟု ဖြစ်၏။ ၎င်းကို မြွေတစ်ကောင်အဖြစ်* လှုပ်လာသည်ကို သူ မြင်၍ မချုပ်ကိုင်မိဘဲ နောက်သို့လှည့်၏။ “အို မူဆာ ရှေ့တိုးလော့၊ မကြောက်ရွံ့နှင့် သင်သည် ဘေးကင်းလုံခြုံသူတို့မှ ဖြစ်၏။-</p>
၃၀၁။	<p>اسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْتَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٠١﴾</p> <p>သင့်လက်အား သင့်ရင်ခွင်၌ ထည့်လော့၊ ၎င်းသည် အကုသိုလ်ကင်းသော အဖြူထည်သက်သက် ထွက်လာလတ္တံ့၊ ကြောက်ရွံ့မှုကင်းစွာ သင့် လက်ရုံးကို ချုပ်တီးထားလော့၊ ဤသည် သင့်ကံကြမ္မာရှင်က ဖာရိုးနှင့် သူ့အကြံပေးတို့ ထံသို့ ပို့သည့် သက်သေပြချက်များမှ နှစ်ခု ဖြစ်၏။ သူတို့သည်ကား ယုတ်မာသော လူမျိုးပင် ဖြစ်၏။-</p>
၃၀၂။	<p>قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٠٢﴾</p> <p>သူက လျှောက်ထားသည်မှာ “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်သည် သူတို့မှ ဥဉ်တစ်ခုကို တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ သူတို့က တိုက်ခိုက်မည်ကို ကြောက်မိပါ၏။”</p>
၃၀၃။	<p>وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٠٣﴾</p> <p>တပည့်တော်၏ အစ်ကို ဟာရွန်၊ သူသည် တပည့်တော်ထက် နှုတ်လျှာ သွက်လက်၏။ ဖြောင့်မှန်သော အကူ အဖြစ် သူ့အား တပည့်တော်နှင့်အတူ စေပို့ပေးပါ။ သူတို့၏ ငြင်းဆန်ခြင်းကို တပည့်တော် စိုးရိမ်ပါ၏။” ဟု ဖြစ်၏။^{၇၉၈}</p>
၃၀၄။	<p>قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعُكُمَا الْعَالِيُونَ ﴿٣٠٤﴾</p> <p>အရှင်က “သင့်အား သင်၏ အစ်ကိုဖြင့် လက်ရုံး အားဖြည့်ပေးလတ္တံ့၊ သင်တို့အား အလှမ်းမမှီစေရန် ၎င်း၏ သုတ်</p>

(၇၉၇) ကျမ်းတော်တွင် တောင် ဆိုသည်မှာ နှလုံးသားကို တင်စားပြောဆို၍- အပင် ဆိုသည်မှာ အခြေအမြစ်ခိုင်မာသော ကောင်းမှု ဆိုးမှုဟု ပြောဆိုပေသည်။ ဤနေရာတွင် ဆိုသော သစ်ပင်မှာ အခြေအမြစ်ခိုင်မာသော ကောင်းမှု တရား ဓမ္မကို ဆိုလိုပေသည်။ ထိုအချက်ကို ထင်ရှား စေရန် ကျက်သရေရှိသော ဟူသည့် စကားလုံးက အထူးပြုထားပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ ပြောသော သစ်ပင်မှာ ၂၄:၃၅ တွင် ပြောဆိုသော သစ်ပင်မျိုး ဖြစ်၍ မူလဇာတ်မြစ် ဓမ္မ၏ အရှင်ထံမှ အခြေအမြစ်ခိုင်မာသော အာရုံပေးချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်တော်မူဆာအား လူသားတို့ထင်မှတ်နေသော ရုပ်လောက သစ်ပင်ချဲ့နွယ်ကြားမှ စကားပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ပေ။

(၇၉၈) ကိုယ်တော်မူဆာအား ကိုယ်တော်မူဆာနှင့်အတူ ထည့်ပေးခြင်းမှာ ကိုယ်တော်မူဆာ၏ လျှာတွင် မီးလောင်နာဖြင့် လျှာလိပ်ခေါက်နေ၍ မဟုတ်ချေ။ ကိုယ်တော်မူဆာသည် တိုင်းတပါးတွင် နေခဲ့သည်မှာ နှစ်ကာလ ကြာညောင်းပေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဖာရိုးမင်း၏ နန်းတွင်းတွင် ပြောဆိုနေသော နန်းသုံးစကားများနှင့် ကင်းကွာနေခဲ့၍ ပြောဆို ဆက်ဆံလွယ်ကူစေရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ၂၇:၆-၁၀ ထိ ကြည့်ပါ။

	ဒေသနာများဖြင့် သင်တို့နှစ်ဦးထံ အစွမ်းအာဏာကို စီစဉ်ပေးတော်မူမည်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့အား လိုက်နာသူတို့သည် အနိုင်ရသူများ ဖြစ်လတ္တံ့” ဟု ဆို၏။
၃၆။	<p>﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾</p> <p>မူဆာသည် ငါ၏ ထင်ရှားသော သက်သေလက္ခဏာများဖြင့် သူတို့ထံသို့ ရောက်လာစဉ်၊ သူတို့က “ဤသည် လုပ်ကြံ ဖန်တီးသော မှော်အတတ်သာ ဖြစ်၏။ ရှေးဦးပထမ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဘိုးလက်ထက်မှ ဤသို့ မကြားဘူးချေ” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၃၇။	<p>﴿وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾</p> <p>မူဆာက “အရှင်၏ထံမှ လမ်းညွှန်ချက်အား ရောက်လာစေသူသည် အဘယ်သူဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် အသိဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။ ချုပ်ငြိမ်းမှု ဝိမာန်သည် မည်သူ့အတွက် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ဧကန်ပင် အရှင်သည် အမိုက်ကောင်များအား အောင်မြင်ပေါက်မြောက်စေတော် မမူချေ” ဟု ဆို၏။</p>
၃၈။	<p>﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَل لِّي صَرْحًا نَّلَّعِي أَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ مِنَ الْكَانِثِينَ﴾</p> <p>ဖာရိုးက “အို အကြံပေးတို့၊ ကျွန်ုပ်မှ အပ အခြားဘုရားဟူ၍ သင်တို့အတွက် ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ် မသိခဲ့ချေ။ သို့ဖြစ်၍ အို ဟာမံ မြေပေါ်၌ ကျွန်ုပ်အတွက် ဖိုထိုးလော့၊ မူဆာ၏ ဘုရားဆိုသည်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်အံ့မှာ နန်းတော် စီစဉ်လော့၊ ကျွန်ုပ်သည်ကား သူ့အား လူလိမ်များမှဟု စဉ်းစားမိ၏” ဟု ဆို၏။^{၇၉}</p>
၃၉။	<p>﴿وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمُ إِنِنَّا لَا يُزْجَعُونَ﴾</p> <p>သူနှင့် သူ့စစ်တပ်သည် သစ္စာ မဲ့စွာဖြင့် မြေကမ္ဘာ၌ မောက်မာပလွှားကြကုန်၏။ သူတို့သည် ငါ့ထံသို့ မပြန်ရတော့ ဟု စဉ်းစားကြကုန်၏။</p>
၄၀။	<p>﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانَظَرُ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾</p> <p>သို့ဖြင့် ငါသည် သူနှင့် သူ့စစ်တပ်အား အရေးယူလျက် မြစ်တွင်းသို့ စွန့်ပစ်လိုက်၏။ အမိုက်ကောင်တို့သည် နိဂုံး မည်သို့ ဖြစ်ရသည်ကို ကြည့်ကြလော့။</p>
၄၁။	<p>﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾</p> <p>ငါသည် သူတို့အား အပူမီးသို့ ဖိတ်ခေါ်စေသော ရှေ့ဆောင်များ အဖြစ် စီစဉ်ပေးတော်မူ၏။ ရပ်တည်ရသော နေ့၌ အကူအညီမရှိချေ။</p>
၄၂။	<p>﴿وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾</p> <p>ဤလောကီ၌ မေတ္တာပဲ့ခံခြင်းသည် သူတို့၏ နောက်သို့ လိုက်စေ၏။ ရပ်တည်ရသော နေ့၌ သူတို့အား ရွံရှာခံရသူတို့မှ ဖြစ်စေ၏။</p>

(၇၉) များစွာသော ဆရာတော်ကြီးများက မူဆာ၏ ဘုရားရှင်အား မျက်မြင်တွေ့ရန် အလို့ငှာ၊ သို့မဟုတ် မူဆာ၏ ဘုရားထက် ပို၍ မြင့်မားသော ဘုံသို့ ရောက်ရှိရန် အလို့ငှာ ဖာရိုးသည် သူ၏ လက်ရုံးကြီး ဟာမံအား မြေကို အုတ်ဖုတ်ခိုင်းလျက် ကောင်းကင်ဘန်နီးမြင့်မားသော မျှော်စင် ရဲ့ တိုက်ကြီးကို တည်ဆောက်စေသည်ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ဤသို့ပြန်ဆိုခြင်းမှာ ယုတ္တိမတန်ပေ၊ လုံးကောက်အဓိပ္ပာယ်အရလည်း ထိုသို့အနက်ကို မပေးပေ။ ဤသုတ်တော်က ဆိုလိုသည်မှာ— မူဆာ၏ လူမျိုးဖြစ်သော ကျေးကျွန်ဖြစ်နေရသည့် ဂျူးလူမျိုးများကို ပိုမိုညှင်းပန်း နှိပ်စက်လျက် အလုပ် ကြမ်းခိုင်းသော အားဖြင့် ပိရမစ်များ ဆောက်ခိုင်းခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် သင်ပြောသော ဘုရား၊ ဂျူးလူမျိုးများ၏ ဘုရားက ကျွန်ုပ် (ဖာရိုး)ထက် တန်ခိုးမထွား၊ ဂျူးများကို မခိုင်းစေနိုင်၊ ကျွန်ုပ်သည်သာ တိုင်းပြည်၌ ဘုရားဖြစ်၍ သူတို့အား ခိုင်းချင်သလို ခိုင်းစေနိုင်သည်။ သတ်ချင် သလို သတ်ပစ်နိုင်သည်။ လွတ်ငြိမ်းစေချင်သူကို လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးနိုင်သည် စသည်ဖြင့် အာဏာပြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို အောက် ဖော်ပြပါ သုတ်တော် (၃၉)က ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တင်ပြထားပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ ပြောသော ဖိုထိုးလော့ **ဖအောင်းကီ-ဒ်** ဆိုသည်မှာ **မီးမွှေးလော့** ဟု လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် **စစ်တိုက်ရန် ပြင်ဆင်လော့၊ ပြဿနာရှာရန် ပြင်ဆင်လော့** ဟု လည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

<p>၆၃။</p>	<p>وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾</p> <p>ရှေးမျိုးဆက်များကို တိမ်ကောစေပြီးသည့်နောက် ငါသည် မူဆာအား ကျမ်းတော်တစ်ပါးကို မုချ ချီးမြှင့်ခဲ့၏။ လူသားတို့ ဆင်ခြင်သတိ ရှိအံ့ငှာ သူတို့အတွက် လမ်းညွှန်တော် ကရုဏာတော်နှင့် အမြင်အာရုံရခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။</p>
<p>၆၄။</p>	<p>وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغُرْبَىٰ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٦٤﴾</p> <p>မူဆာထံသို့ ညွှန်ကြားချက်ကို ငါ ဆုံးဖြတ်ပေးသောအခါ၊ သင်သည် နေဝင်ရာ နံဘေးဘက်၌ ရှိမနေခဲ့ပေ။ သင်သည် မျက်မြင်သက်သေလည်း မဟုတ်ခဲ့ချေ။</p>
<p>၆၅။</p>	<p>وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٦٥﴾</p> <p>သို့ရာတွင် ငါသည် မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာကို ပေါက်ပွားစေခဲ့၍၊ သူတို့၏ ဘဝသံသရာများကို ရှည်ကြာစေခဲ့၏။ ငါသည် မီဒီယံ ဝိုင်းသားတို့အား ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို ဖတ်ပြစဉ်လည်း သင်သည် သူတို့နှင့် အတူတည်းခိုနေသူ မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ငါသည် ဥာဏ်စဉ်ဆောင်များစေစားနေသော အရှင် ဖြစ်၏။^{၈၀၀}</p>
<p>၆၆။</p>	<p>وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٦﴾</p> <p>ငါအရှင် ဖိတ်ခေါ်သောအခါ သင်သည် တောင်၏ နံဘေးဘက်၌ မရှိခဲ့ချေ။ သို့သော် သင့်အလျှင် သတိပေးသူ ရောက် မလာသေးသော လူမျိုးတို့ ဆင်ခြင်သတိ ရှိအံ့ငှာ သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ကရုဏာနှင့် သတိပေးတရားတော် ဖြစ်၏။[☆]</p>
<p>၆၇။</p>	<p>وَأَوْلَىٰ أَنْ تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا رَّسُولًا فَنُتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾</p> <p>သူတို့၏ စုံရပ်ခံခဲ့သော လက်ချက်များကြောင့် သူတို့အား ထိခိုက်မှုတစ်ခု ထိခိုက်လျှင်၊ အို ကံကြမ္မာရှင်- တပည့်တော် တို့ ထံသို့ ဥာဏ်စဉ်ဆောင်တစ်ပါး စေစားခဲ့ပါမူ တပည့်တော်တို့သည် အရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများကို လိုက်နာလျက် ယုံကြည်သူများမှ ဖြစ်ခဲ့ရပါမည် ဟု မပြောဆိုနိုင်ရန် ဖြစ်၏။</p>
<p>၆၈။</p>	<p>فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿٦٨﴾</p> <p>သူတို့ထံသို့ ငါ့ထံတော်မှ သစ္စာတရားတော် ရောက်လာစေသော်၊ “မူဆာအား ပေးအပ်သကဲ့သို့ သူ့ကို အဘယ်ကြောင့် မပေးအပ်ခဲ့လေသနည်း” ဟု ဆိုကြ၏။ သူတို့သည် ဤရှေ့အလျှင်က မူဆာအား ချီးမြှင့်ခဲ့သည်ကိုလည်း “အချင်းချင်း ကျောထောက်နောက်ခံပြုသော- ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်စီအား ဖုံးကွယ်သူများဖြစ်သည်ဟု ပြောသော မှော်အတတ်များပင်” ဟု ပြော၍၊ ဖုံးကွယ်ငြင်းဆန်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လော။</p>
<p>၆၉။</p>	<p>قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾</p> <p>“သင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်ကြလျှင် ကျွန်ုပ် လိုက်နာဘို့ရာ ဤနှစ်ခုထက် ပိုမို လမ်းညွှန်ပေးသော ကျမ်းတစ်ပါး</p>

(၈၀၀) သက်တမ်းများကို ရှည်လျှားစေခဲ့သည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ လူသားတို့၏ သက်တမ်းသည် နှစ်ပေါင်း တစ်သောင်းဖြစ်သည်၊ နှစ်သောင်းဖြစ်သည် သုံးသောင်းဖြစ်သည်ဟု ယုတ္တိမှ ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူတို့၏ မျိုးဆက်သက်တမ်း၊ အယူဝါဒသက်တမ်းများကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသုတ် တော်တွင် “မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာ—သူတို့၏ ဘဝသံသရာ” ဟူ၍ ရှင်းလင်းစွာ ပြောထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

	ကိုမျှ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံတော်မှ ယူလာပေးလော့”ဟု ပြောလော့။ ^{၈၀၀}
၅၀။	<p>فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّكَ إِنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾</p> <p>အကယ်၍ သင့်အား မတုန်ပြန်ခဲ့လျှင်၊ သိကြကုန်လော့ သူတို့သည် လိုဘများနောက်သို့ လိုက်နေသူများ ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ လမ်းညွှန်ခြင်း မရှိဘဲ မိမိလိုဘများနောက်သို့ လိုက်နေသော ပို၍ လမ်းလွဲသူ မည်သူနည်း၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မိုက်ကြေးခွဲသော လူမျိုးအား လမ်းညွှန်တော် မမူချေ။</p>
၅၁။	<p>وَلَقَدْ وَصَلْنَا لَهُمْ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾</p> <p>သူတို့ ဆင်ခြင်သတိ ရှိအံ့ငှာ သူတို့အတွက် ဓမ္မတော်ကို မုချပင် ဆက်စပ်ဖော်ပြပေးခဲ့ပြီ။</p>
၅၂။ ကုရ် အာန်	<p>الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾</p> <p>ဤရှေ့အလျှင်က ကျမ်းတော် ပေးအပ်ခြင်းခံရသော သူများ၊ သူတို့သည် ၎င်းအား ယုံကြည်ကြ၏။</p>
၅၃။	<p>وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾</p> <p>၎င်းကို သူတို့အား ရွတ်ဖတ်ပြသောအခါ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းကို ယုံကြည်ပါ၏။ ၎င်းသည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ပရမတ္ထသစ္စာ ဧကန် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤရှေ့အလျှင်ကပင် သန္တိသုခဝါဒီများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါပြီ”ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။</p>
၅၄။	<p>أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُؤُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾</p> <p>သူတို့၏ သည်းခံမှုများကြောင့် သူတို့သည် အကျိုးဆုလဒ် နှစ်ကြိမ် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရလတ္တံ့။ သူတို့သည် အကုသိုလ်မှုကို သုမင်္ဂလာဖြင့် ဖယ်ရှားကြ၏။ သူတို့အား ငါအရှင် ရိက္ခာထောက်ရာများမှ ပေးကမ်းသုံးစွဲကြကုန်၏။</p>
၅၅။	<p>وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾</p> <p>သူတို့သည် ပွစိပွစိပြောသံများကို ကြားရသောအခါ ၎င်းကို ဘောင်ထားလျက် “ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျင့်ကြံမှုသည် ရှိ၏။ သင်တို့အတွက် သင်တို့၏ ကျင့်ကြံမှုသည် ရှိ၏။ သင်တို့အပေါ်သို့ ငြိမ်းချမ်းသာယာပါစေ- ကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာမဲ့သူများကို မရှာဖွေပေ”ဟု ဆိုကြကုန်၏။</p>
၅၆။	<p>إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾</p> <p>သင် နှစ်သက်သော သူအား သင်သည် လမ်းမညွှန်နိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည်သာ စံချိန်ပြည့်မှီသူအား လမ်းညွှန်တော်မူ၏။ အရှင်သည် လမ်းညွှန်ခံရသူများကိုလည်း အသိဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။^{၈၀၂}</p>
၅၇။	<p>وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمْكِن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ نِعْرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾</p>

(၈၀၀) ကျမ်းတော်က ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်တို့ ရရှိသော ဓမ္မသည် လူသားတစ်ဦး၏ အတွေးအခေါ်ဖြင့် ရရှိလာသော ဒသန နိယာမ မဟုတ်ဟု မကြာခဏပြောပေသည်။ ဤနေရာတွင်လည်း ကိုယ်တော်မူဆရာ ရရှိခဲ့သော လူသားတို့အတွက် လမ်းညွှန်၊ ကိုယ်တော်မူဟုမ္မဒ်ရရှိခဲ့သော လူသားတို့အတွက် လမ်းညွှန်များသည် သဗ္ဗညုဉာဏ်ဖြင့် ထိုးဖောက်သိသော ဉာဏ်စဉ်ဓမ္မများ ဖြစ်ကြောင်း ထိုလမ်းညွှန်များကဲ့သို့ သင်တို့သည်လည်း သဗ္ဗညုဉာဏ်ကို ရလျက် ကျမ်းစာတစ်အုပ်မျှ ပြုနိုင်သလောဟု တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဤသုတ်တော်သည် လက်ရှိ တိုရာတ်ကျမ်းကို အပြည့်အဝ မှန်ကန်နေသေးသည်ဟု အတည်ပြုထားခြင်း မရှိချေ။ ၅:၄၄ နှင့် ၂:၁၀၆ တို့၏ အောက်ခြေများတွင် ကြည့်ပါ။

(၈၀၂) ဤသုတ်တော်က ကိုယ်တော်မူဟုမ္မဒ်သည် သူ၏ လူသားတစ်ယောက်စီ အတွေးအခေါ် ဒသနအားဖြင့် လူသားတို့အား တရားဟော ညွှန်ပြခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ချီးမြှင့်ပေးသော ဉာဏ်စဉ်တော် အားဖြင့်သာ လူသားများအား တရားဒသနာ ဟောပြောကြောင်း တိတိကျကျပြောဆိုပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အစွလာမ်သာသနာဝင်များ အနေဖြင့်လည်း အစွလာမ်သာသနာ အကြောင်းကို ပြောဆိုရာတွင် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ကိုသာ အဓိက အားထားပြောဆိုသင့်ပေသည်။

	<p>သူတို့က “သင်နှင့် အတူရှိသော လမ်းညွှန်တော်ကို လိုက်နာမိလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့အား တိုင်းပြည်မှ သုတ်ငင်ပစ်လွှဲ” ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ငါသည် သူတို့အတွက် သဗ္ဗလုံးစုံသော သစ်သီးဝလံကို ရွေးချယ်တင်သွင်းသော ယုံကြည်စိတ်ချရရာ ဘေးမဲ့ဌာန ထူထောင်ပေးသည် မဟုတ်လော၊ ငါ့ထံတော်မှ ရိက္ခာထောက်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့မှ အများစုသည် အသိရှိကြသည် မဟုတ်ပေ။</p>
၅၈။	<p>وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾</p> <p>ငါအရှင်သည်၊ အတ္တဘဝအတွက်သာ ဟန်ရေးထုတ်နေသော အရပ်ဒေသ မည်မျှကို တိမ်ကောစေခဲ့သနည်း၊ ဤသည် သူတို့ အခြေချခဲ့ရာများ ဖြစ်၏။ သူတို့၏နောက် အနည်းငယ်မှ အပ အခြေမချနိုင်တော့ပြီ၊ ငါသည်သာ အမွေထိန်း ဖြစ်တော်မူ၏။^{၈၀၃}</p>
၅၉။	<p>وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾</p> <p>သင်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် အရပ်ဒေသတစ်ခု၏ မိခင်မြို့ပြ၌ သူတို့အတွက် ငါအရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများကို ရွတ်ဖတ် ပြရန် ဉာဏ်စဉ်ဆောင် တစ်ပါးကို မပွင့်ပေါ်စေဘဲ ၎င်းကို တိမ်ကောစေခြင်း မရှိချေ။ ငါသည် မည်သည့် အရပ်ဒေသကိုမှ -ထိုမှ ဝိုင်းသားများသည် အမှိုက်ကောင်များ မဟုတ်ဘဲ တိမ်ကောစေခြင်း မရှိချေ။^{၈၀၄}</p>
၆၀။	<p>وَمَا أَوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾</p> <p>သင်တို့အား ပေးအပ်သော အရာများသည် လောကီ ဘဝ၏ ချမ်းမြေ့ စွဲမက်စရာ အတွက်သာ ဖြစ်၏။ ပရမတ် ဘုရားရှင်၏ ထံပါး၌ ရှိသည်မှာ ပိုမိုကောင်းမြတ်၏။ တည်တံ့၏။ အတွေးအခေါ် မရှိကြသလော။</p>
၆၁။	<p>أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾</p> <p>ငါအရှင်၏ တင့်တင့်တယ်တယ် ကတိဖြင့် ကတိ ခင်းကျင်းခံရ သူသည်- လောကီဘဝ၏ ချမ်းမြေ့ခြင်းဖြင့် ချမ်းမြေ့စေပြီး ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလ၌ ဆင့်ခေါ်ခံရသူ ကဲ့သို့ ဖြစ်လေသလော။</p>
၆၂။	<p>وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾</p> <p>ငါသည် သူတို့အား ခေါ်ငင်သော နေ့ကာလ၌ “ငါနှင့် ရောပြွန်းကိုးကွယ်ခဲ့သော- သင်တို့ ရပ်တည်ပြောဆိုပေးလေ့ ရှိသော သူများ အဘယ်မှာနည်း” ဟု ဆိုလတ္တံ့။</p>
၆၃။	<p>قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾</p> <p>သူတို့အပေါ်သို့ မှန်ကန်စွာ စကားတည်ခြင်း ခံရသောသူများက “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ ဤသူတို့သည် တပည့်တော်တို့အား တိမ်းပါးစေခဲ့ပါပြီ၊ တပည့်တော်တို့သည်လည်း မိမိတို့အား တိမ်းပါးစေ သကဲ့သို့ သူတို့အား တိမ်းပါးစေခဲ့ပါပြီ၊ တပည့် တော်တို့သည် အရှင်ထံ၌ ကင်းရှင်းပါ၏။ သူတို့သည် တပည့်တော်တို့အား ကိုးကွယ်လေ့ မရှိခဲ့ပါ” ဟု ဆိုကြ၏။</p>

(၈၀၃) ဤသုတ်တော်က မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား အတ္တ တစ်ခုတည်း၌သာ လူယက်စီးပွားရှာခြင်း၌ ဇောသန်နေလျက် အနာဂတ် မျိုးဆက်အား ဂရု မထား သူတို့အား ကြီးစွာသော သတိပေးထားသော နိယာမ ဖြစ်ပေသည်။ လူအုပ်စုတစ်စု၊ မျိုးနွယ်တစ်စု၊ တိုင်းပြည် တစ်ခုတွင် နေထိုင်ကြသော လူသားတို့သည် မိမိအတွက် စီးပွားဟူသော အရာတစ်ခုတည်း နောက်သို့ လိုက်လျက် သစ္စာတရား၊ အမှန်တရားအား ရှာဖွေနိုင်သော နှလုံးသား ကျယ်ဝန်းမှု မရှိ၊ နောင်မျိုးဆက်အတွက် အတွေးအခေါ်ကောင်းများကို အမွေမပေးနိုင်ခဲ့လျှင် မျိုးဆက်တိမ်ကော ရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

(၈၀၄) ကမ္ဘာ့နောက်ဆုံးနေ့ထိ ခိုင်မြဲနေမည့် ကျမ်းတော်ပါ အဆုံးအမ ဥပမာများသည် ကမ္ဘာ့နောက်ဆုံးနေ့ထိ ခေတ်ကာလများ အားလုံး အတွက် အကြီးဝင်ပေသည်။ ဤသုတ်တော်က တိုင်းနိုင်ငံတိုင်းတွင် ညစ်ဆိုးအိုဟောင်းသော ဝါဒများ လွှမ်းမိုးလာသောအခါ ထိုဝါဒအား တော်လှန်ဆန့်ကျင် ရန် ခေါင်းဆောင်များ ပေါ်လာလိမ့်မည်၊ ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်လာပြီးမှ ထိုဝါဒလမ်းစဉ်ဆိုးများ တိမ်ကောသွားရမည်ဟု ပြောဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၆၄။	<p>وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾</p> <p>သင်တို့ ရောပြုန်းကိုးကွယ်ရာများကို ခေါ်ကြလော့ ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့သည် ၎င်းတို့ကို ခေါ်ကြ၏။ သို့သော် သူတို့အား မတုန့်ပြန်ကြချေ။ သူတို့သည် ဝင့်ကြွေးကိုသာ မြင်ရ၏။ သူတို့သည် လမ်းညွှန်မှန်၌ ရှိခဲ့ပါလေစ။</p>
၆၅။	<p>وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾</p> <p>သူတို့အား ခေါ်ဝင်သော နေ့ကာလ၌ “ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တို့အား သင်တို့က မည်သို့ တုန့်ပြန်ခဲ့သနည်း” ဟု မေး၏။-</p>
၆၆။	<p>فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ သူတို့အတွက် သတင်းများ စုံလုံးကန်းလျက်။ သူတို့ချင်း မေးမြန်းနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။</p>
၆၇။	<p>فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾</p> <p>ခဝါချ- ယုံကြည်လျက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း ကျင့်ကြံသူမှာမူ သူသည် အောင်မြင်ပေါက်မြောက်သူတို့မှ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။</p>
၆၈။	<p>وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾</p> <p>သင်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် စံချိန်ပြည့်မှီရာ ရွေးချယ်ရာကို ဖြစ်တည်စေ၏။ သူတို့အတွက် အကောင်းချည်းသာ ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဦးထိပ်ထားရာ ဖြစ်ပါ၏။ ရောပြုန်းကိုးကွယ်ကြရာများထက် အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်တော်မူ၏။</p>
၆၉။	<p>وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾</p> <p>သင့်ကံကြမ္မာရှင်သည် သူတို့၏ ရင်တွင်း၌ ကွယ်ထားရာ လူသိရှင်ကြားပြုရာများကို သိနေတော်မူ၏။</p>
၇၀။	<p>وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْاِحْمَدُ فِي الْاُولَىٰ وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُ الْاِحْكَمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾</p> <p>အရှင်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင် ဖြစ်၏။ အရှင်မှအပ အခြား ဘုရားဟူ၍ မရှိ။ အစမှ အဆုံးထိ ရည်သန်စူးစိုက်မှု အပေါင်းသည် အရှင်အတွက်သာ ဖြစ်၏။ စီရင်ထုံးတို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်၏။ အရှင်ထံသို့သာ လှည့်ပြန်ရမည်သာတည်း။</p>
၇၁။	<p>قُلْ اَرَايْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا اِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ اِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾</p> <p>“အကယ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ညဉ့်အား ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလအထိ တဆက်တည်း စီစဉ်ခဲ့သော်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်မှအပ အခြားသော အဘယ်ဘုရားက သင်တို့အတွက် နေ့အလင်းရောင်ကို ပေးအပ်နိုင်မည်နည်း ဟု ရှုစားမိကြသလော၊ ကြားနာနိုင်မှု မရှိကြသလော” ဟု ဟောပြောလော့။</p>
၇၂။	<p>قُلْ اَرَايْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ اِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾</p> <p>ဟောဦးလော့ “အကယ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် နေ့ကို ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလအထိ တဆက်တည်း စီစဉ်ခဲ့သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်မှအပ အခြားသော အဘယ် ဘုရားက နားစေနိုင်သော ညကို သင်တို့အား ပေးအပ်နိုင်မည်နည်း ဟု ရှုစားမိကြသလော၊ အမြင် မရှိကြသလော”^{၈၀၅}</p>
၇၃။	<p>وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾</p> <p>အရှင်၏ ကရုဏာတော်များမှ နားစေနိုင်ရန်၊ အရှင်၏ သိက္ခာပေးခြင်းကို ရှာဖွေနိုင်ရန် သင်တို့အတွက် နေ့နှင့် ညကို</p>

(၈၀၅) ဤသုတ်တော်များ ၇၁ နှင့် ၇၂ တွင် နေ့ကို မြေမြှတည်တံ့သည့် နေ့ကာလတိုင်၊ ည ကို ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလတိုင်-- ထားခဲ့လျှင် ဆိုသည်မှ နေ့ ဆိုသည်မှာ သစ္စာတရား ထွန်းတောက်နေသည့် ခေတ်ကာလများနှင့် ည ဆိုမှာ အမိုက်မှောင်စီးသော ခေတ်ကာလများကို ပမာဆောင် ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	စီစဉ်ပေးထား၏။ သင်တို့အတို့ ကျေးဇူးသိတတ်အံ့ငှာ ဖြစ်၏။
၇၄။	<p style="text-align: center;">وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ *</p> <p>သူတို့အား အရှင် ခေါ်ဝင်သော နေ့၌ “ငါနှင့် ရောပြွန်းကိုးကွယ်ခဲ့သည့် သင်တို့က ရပ်တည်ပြောဆိုပေးလေ့ရှိသော သူများ အဘယ်မှာနည်း” ဟု ဆိုလတ္တံ့။</p>
၇၅။	<p style="text-align: center;">وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ *</p> <p>ငါသည် အသိုင်းအဝိုင်း ကိုယ်စီမှ သက်သေ တစ်ဦးစီကို ဆွဲထုတ်၍ “သင်တို့၏ သက်သေပြချက်များကို ယူခဲ့ကြ” ဟု ဆိုသော်၊ သစ္စာတရားသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၌ ရှိ၍၊ သူတို့၏ လုပ်ကြံဖန်တီးလေ့ရှိရာများသည် သူတို့မှ သွေဖယ်သွားကြောင်းကို သူတို့ သိလာကြလတ္တံ့။</p>
၇၆။	<p style="text-align: center;">إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ *</p> <p>ကာရူးန်သည် မူဆာ၏ လူမျိုးမှဖြစ်၍၊ သူသည် သူတို့ကို အပြစ်ရှာ၏။ ငါသည် သူ့အား ဥစ္စာရတနာများကို ချီးမြှင့်၍ သူ၏ သော့များသည် အဖွဲ့တောင့် အစွမ်း ရှိသူများကိုပင် ဝန်ပိစေနိုင်၏။^{၈၀၆} သူ့လူမျိုးက သူ့အား ပြောသည်မှာ “အူမြူးမနေနှင့်၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အူမြူးနေသူများကို နှစ်သက်တော်မမူချေ။-</p>
၇၇။	<p style="text-align: center;">وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ *</p> <p>သင့်အား ပရမတ်ဘုရားရှင် ချီးမြှင့်ထားရာတို့ဖြင့် နောင်ဘဝ ဝိမာန်ကို ရှာဖွေလော့၊ လောကီမှ ပင်ပန်းရကျိုးကိုလည်း မမေ့ပျောက်စေနှင့်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်က သင့်အား သုမင်္ဂလာပြုစေသကဲ့သို့ သင်သည် သုမင်္ဂလာပြုလော့၊ မြေပေါ်တွင် အဖျက်လုပ်ရပ် မရှာမှီးနှင့်၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အဖျက်ကောင်များကို နှစ်သက်တော်မမူချေ။”</p>
၇၈။	<p style="text-align: center;">قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ فَدَّ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرَ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ *</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်သည် မိမိ၏ အသိပညာကြောင့်သာ ဤသည်ကို ချီးမြှင့်ခံရခြင်း ဖြစ်၏။” ဟု ဆို၏။ သူ့ရှေ့ မတိုင်မှီ သူ့ထက် အစွမ်းသတ္တိ ပိုမိုသန်မာသော၊ အုပ်စုအင်အား ပိုများသော မျိုးဆက်များကို ပရမတ်ဘုရားရှင်က တိမ်ကောစေလိုက်သည်ကို သူ မသိသလော၊ ရာဇဝတ်ကောင်များအား သူတို့၏ အပြစ်များအတွက် စစ်ဆေးရန်ပင် မလိုတော့ချေ။</p>
၇၉။	<p style="text-align: center;">فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَأُوَّ حَظٌّ عَظِيمٌ *</p> <p>စွဲမက်စရာများဖြင့် သူ့လူမျိုးကြားသို့ သူထွက်လာခဲ့၏။ လောကီသက်တမ်းအား လိုလားသောသူက “ကာရူးန်အား ချီးမြှင့်ခံရသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် ဖြစ်ချင်လှပါတိ၊ ဧကန်ပင် သူသည် ကံကြီးသူ ဖြစ်၏။” ဟု ဆို၏။</p>
၈၀။	<p style="text-align: center;">وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ نَوَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ *</p> <p>အသိပညာ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသော သူက “သင်တို့ ပျက်စီးရလေခြင်း၊ ယုံကြည်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ကျင့်ကြံသူအတွက် ဖြစ်သည့် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အကျိုးပေးသည် သာလွန်ကောင်းမြတ်၏။ ၎င်းကို ခန္တီပါရမီရှင်တို့သည်သာ ဆိုတွေ့နိုင်၏။”</p>

(၈၀၆) သူ၏သော့သည် အုပ်စုတောင့် အားသာသူများကိုပင် ဝန်ပိစေနိုင်၏။ ဆိုသည်မှာ သူ့ဥစ္စာပစ္စည်းများဖြင့် လာဘ်လာဘ ထိုး၍ အာဏာပိုင်များကိုပင် အကျင့်စာရိတ္တများ ဖျက်ဆီးစေနိုင်၏ ဟု ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် အာဏာပိုင်များကို ချည်းကပ်လျက် နှမ်းပါးသူတို့အား ခေါင်းပုံဖြတ် အမြတ်ကြီး စားကြောင်းကိုသာ ဤသုတ်တော်က ပေါ်ပြပေသည်။ ကာရူးန်အား သမ္မာကျမ်းစာ၌ ကောရ ဟု ခေါ်တွင်၏ တောလည်ရာကျမ်း ၁၆။

	ဟု ဆို၏။
၈၁။	<p>فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾</p> <p>သို့ဖြင့် ငါအရှင်သည် မြေကမ္ဘာက သူနှင့် သူ့ဗိမာန်အား မြို့လိုက်စေ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင် မှလွဲ၍ သူ့အား ကူညီနိုင်သော တပ်ဟူ၍ မရှိပြီ။ သူသည် မိမိကိုယ်မိမိ ကူညီနိုင်ခြင်း မရှိချေ။^{၈၀၇}</p>
၈၂။	<p>وَأَصْحَابُ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَأَنَّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَأَنَّه لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾</p> <p>မနေ့က သူ၏ အဆင့်ကို အားကျမိသော သူတို့က နံနက်စတွင် “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အရှင်၏ အမှုတော်ဆောင်များမှ စံချိန်ပြည့်မှီသူကို မပြတ်မလတ် ရိက္ခာ တိုးပွားစေ၏။ စည်းကြပ်မတ်၏။ အကယ်၍ ပရမတ်ဘုရားရှင်က ကျွန်ုပ်တို့အား မျက်နှာသာ မပေးခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မြေမျိုခြင်း ခံရပေမည်။ ဖုံးကွယ်သူတို့သည် အောင်မြင်ပေါက်မည် မဟုတ်ချေတကား။” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၈၃။	<p>تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾</p> <p>နောင်ဘဝ ဗိမာန်တော်ကိုမူ၊ မြေကမ္ဘာ၌ ကိန်းကြီးခန်းကြီးနှင့် အဖျက်မလုပ်လိုသော သူများအတွက် ငါ စီစဉ်ထား၏။ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည် စည်းစောင့်သူတို့အတွက်ပင် ဖြစ်၏။</p>
၈၄။	<p>مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾</p> <p>သုမင်္ဂလာဖြင့် ရောက်လာသူ၊ သူ့အတွက် ထို၌ ပိုကောင်းခြင်းသည် ရှိ၏။ အကုသိုလ်ဖြင့် ရောက်လာသူ၊ အကုသိုလ်ကျင့်ကြံသောသူများ၏ ကျင့်ကြံခဲ့လေ့ရှိသည့်အလျောက်သာ အစားပေးခံရလတ္တံ့။</p>
၈၅။	<p>إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾</p> <p>ကုရ်အာန်ကျမ်းအား သင့်အပေါ်၌ တာဝန်ပေးသော အရှင်သည် သင့်အား ဆက်ဖြစ်မည့်အဆင့်သို့ ပြန်ပို့တော်မူလတ္တံ့။ “ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်က မည်သူသည် လမ်းညွှန်ချက်ဖြင့် ရောက်လာသည်၊ မည်သူသည် ရှင်းလင်းထင်ရှားသော အပါယ်လမ်း၌ ရှိသည်ကို အသိဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။” ဟု ဟောကြားလော့။</p>
၈၆။	<p>وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾</p> <p>ဤမတိုင်မှီက သင့်အား ကျမ်းတော်ကို ခင်းကျင်းပေးမည်ဟု သင် မျှော်လင့်ထားခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ သို့သော် ဤသည် သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ကရုဏာတော်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဖုံးကွယ်သူများအား ကျောထောက်နောက်ခံပြုသူ မဖြစ်နှင့်။</p>
၈၇။	<p>وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ وَإِذْ غُورٌ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾</p> <p>သင့်ထံသို့ ချမှတ်ပေးပြီးနောက် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများမှ သင့်ကို မဖယ်စေနှင့်၊ သင့် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့သာ ဖိတ်ခေါ်လော့၊ ရောပြုန်းကိုးကွယ်သူတို့မှ မဖြစ်ကြစေနှင့်။</p>
၈၈။	<p>وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်မှအပ အခြားဘုရားဟူ၍ ဆုမတောင်းကြစေနှင့်၊ အရှင်မှ အပ အခြား ဘုရားဟူ၍ မရှိပြီ၊ အရှင်၏</p>

(၈၀၇) ဤသုတ်တော်တွင် ပြောဆိုသော ကာရုန်းနှင့် သူ၏ဗိမာန်အား မြေမျိုလိုက်သည် ဆိုခြင်းကို ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်လာ မြေမျိုခြင်းကဲ့သို့ မြင်ယောင်၍ မခံစားသင့်ပေ။ ဤနေရာ၌ မြေမြိုသည်ဟု သုံးသော خسف ကို လကြတ် နေကြတ်သော နေရာများတွင်လည်း သုံးပေသည်။ ၇၅:၈။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ ဆိုလိုသည်မှာ သူနှင့် သူ၏လုပ်ပိုင်ခွင့် သည် နေခြင်း ညခြင်း ယုတ်လျော့သွားသည်ဟု ဖြစ်သည်။ (ဗိမာန်- ၂:၈၄ တွင်ကြည့်)

ဥပတိတော်မှအပ သဗ္ဗလုံးစုံသည် တိမ်ကောပျက်စီးရမည်သာတည်း။ စီရင်ထုံးပြုခြင်းသည် အရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။ အရှင့်ထံသို့သာ လှည့်ပြန်ရမည်သာတည်း။^{၁၀၈}

(၈၀၈) ဤသုတ်တော်အား ကိုးကားလျက် ကမ္ဘာနိဂုံး ဟု ခေါ်သော ကိယာမတ်နေ့ အကြောင်းကို ပြောဆိုရာတွင် ကမ္ဘာကြီး ပျက်သုန်းသော နေ့တွင် အလ္လာဟ်အရှင် မျက်နှာတော် တစ်ခုတည်းသာ ကျန်နေခဲ့မည်ဟု ဆိုသော ဆရာကြီးပေါင်း များစွာ ရှိပေသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးများက အလ္လာဟ်အရှင် ကိုယ်လက်မျက်နှာ ရှိသည်ဟု မှားယွင်းစွာ ယုံကြည်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤသုတ်တော်မှ ဆိုလိုချက်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်၏ ရှေ့ရှုသော ကျမ်းတော် (ကုရ်အာန်) အား လိုက်နာသူများမှအပ ကျန်သူအားလုံး မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။